

РЕШЕНИЕ

№ 8066

гр. София, 17.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **11522** по описа за **2019** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 200769/25.08.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав по НАХД 15332/2018г. по описа на съда, е отменено Наказателно постановление № 350672-F371702/30.07.2018г, издадено от Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което на „Д. О. С. Г. +Ко.КГ-Германия“ на основание чл.180в, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 65 487,76 лева /шестдесет и пет хиляди четиристотин осемдесет и седем лева и 76 ст./ за нарушение на чл. 176в, ал.4 вр. ал.2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

Решението е обжалвано от ТД на НАП С., чрез процесуален представител ст. юрисконсулт Н., като счита, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли за неговата отмяна и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено. Твърди се, че административно наказващият орган правилно е изяснил фактите по конкретния случай и ги е привел в съответствие с материалния закон. Правилно била определена и имуществената санкция. Назначената съдебно-счетоводна експертиза, за която съдът в своите мотиви излага изводът, че заключението е обективно, компетентно и изчерпателно, по безспорен начин

потвърдила извършеното от „Д. О. С. Г. +Ко.КГ-Германия“ нарушение. Иска се обжалвания съдебен акт да бъде отменен, като бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.Б., която претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Д. О. С. Г. +Ко.КГ-Германия“ чрез процесуалния си представител адв.П. в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения, изложени в писмени бележки, които представя.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия, бил данъчно задължено лице, което извършвало облагаеми доставки на течни горива, посочени в приложение № 35 към чл. 1116, ал. 1 от ППЗДДС. Същият бил вписан в публичния регистър на обезпечения, предоставени от лица, извършващи сделки с течни горива по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС. С безусловна и неотменяема банкова гаранция № 961DGI16354DZ8S/01.01.2017 г. на У. Б. АД, Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия предоставило обезпечение в размер на 286 000,00 лева и срок на действие на обезпечението до 01.01.2019 г.

През месец май 2017 г. Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия декларирало продажби в размер на 1 757 438,82 лева и дължим ДДС в размер на 351 487,66 лева, като 1 550 553,92 лева от продажба на течни горива и ДДС 310 110,78 лева, а останалите суми от продажба на пътни такси и други стоки.

На 03.01.2018 г. дружеството подало заявление вх. № 2200-0058/03.01.2018 г. за вписване или промяна на данни в регистъра по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС на данъчните основи на облагаемите доставки по чл. 176в, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, върху които е определен размера на обезпечението в размер на 774 000,00 лева, с посочен нов срок на обезпечението - 16.01.2020 г., като било доведено обезпечение в размер на 488 000,00 лева с дата на настъпване на събитието по чл. 176в, ал. 5 от ЗДДС - 28.02.2017 г.

С резолюция за извършване на проверка (Р.) № № П-22221017182632-О.-001/19.10.2017 г., издадена от Г. С. Пашова - главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., изменена с Р. № П-22221017182632-О.-002/20.10.2017 г. и Р. № П-22221017182632-О.-003/22.01.2018 г., било възложено на С. В. И. - инспектор по приходите в ТД на НАП-С., офис „Б.“, да извърши проверка на Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия относно спазване на разпоредбите на чл. 176в от ЗДДС.

В хода на проверката свидетелката И. приела, че за периода месец май 2017 г. Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия е извършило облагаеми доставки на течни горива със ставка на данъка 20 на сто и с обща стойност на данъчните им основи в размер на 1 757 438,82 лева и ДДС в размер на 351 487,66 лева. Предоставеното обезпечение за посочения

период е за доставки с данъчна основа в размер до 1 430 000,00 лева, т.е. налице е увеличение на данъчната основа със 327 438,82 лева. Затова Д. О. С. Г. + Ко.КГ - Германия е следвало да извърши промяна на обезпечението в 7-дневен срок преди настъпването на данъчното събитие, което е настъпило на 31.05.2017 г. с издаването на фактура № 82657/31.05.2017 г. с данъчна основа в размер на 232,11 лева и ДДС в размер на 46,42 лева, т.е. гаранцията по предоставеното обезпечение е следвало да се увеличи в срок до 24.05.2017 г., но това било сторено на 03.01.2018 г. С оглед на това на 16.02.2018 г. свидетелката И., в присъствието на двама свидетели, съставила срещу жалбоподателя АУАН № Р371702/16.02.2018 г., в отсъствие на негов представител, тъй като такъв не се явил, въпреки връчената му за това покана, за нарушение на чл. 176в, ал. 4, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС. АУАН бил връчен на представител на жалбоподателя на 19.02.2018 г.

На 30.07.2018 г., въз основа на АУАН и при идентично описание на обстоятелствата и посочване на правна квалификация, с посочване на санкционната норма - чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС, И. И. Х. -директор на ТД на НАП-С., оправомощен от изп. директор на НАП със заповед № ЗЦУ-1582/23.12.2015 г. да издава НП за нарушения на ЗДДС, издал обжалваното НП.

За да постанови обжалвания резултат, районният съд е приел, че НП е незаконосъобразно от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установило по несъмнен начин, че през месец май 2017 г. дружеството е декларирано продажби в размер на 1 757 438,82 лева и дължим ДДС в размер на 351 487,66 лева, както правилно е установил и наказващият орган. От тази сума обаче 1 550 553,92 лева са били от продажба на течни горива, като дължимият ДДС е в размер 310 110,78 лева. Останалите суми в размер на 206 884,90 лева са били от продажба на пътни такси и други стоки, което наказващият орган е пропуснал да констатира. В резултат на това приетото от наказващия орган, че е налице увеличение на данъчната основа в резултат на облагаеми доставки на течни горива с 327 438,82 лева е счел за неправилно. Разликата между фактическите изводи на наказващия орган и установеното в хода на съдебното следствие е приета за толкова съществена, че НП следва да бъде отменено. Още повече, че надвишаването на общия размер на данъчните основи по извършените доставки на гориво над 1 430 000,00 лева не е настъпило на 31.05.2017 г. с издаването на фактура № 82657/31.05.2017 г., която не касае продажба на течни горива.

Решение е правилно като краен резултат, като настоящият състав намира за необходимо да не преповтаря изводите на първоинстанционния съд досежно нарушението на материалния закон, които счита за достатъчно мотивирани и правилни. Отделно от това прави и следните допълнителни изводи:

Чл. 176в, въвеждащ задължение за данъчно задълженото лице, получател на течни горива да предостави пред компетентната дирекция на НАП обезпечение в пари, държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок от една година е приет с изменение на закона, обн. ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., като с разпоредбата на чл. 180в ЗДДС това неизпълнение е въздигнато в административно нарушение, за което следва да бъде понесена и съответната санкция. Компетентността за издаване на наказателни постановления, съгласно чл. 193, ал. 2 ЗДДС е предоставена на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

В настоящия случай отмененото наказателно постановление е издадено от директора

на ТД на НАП - С., при делегирана компетентност, съгласно Заповед № ЗЦУ-1582/23.12.2015 г., приета като доказателство пред районния съд. Следователно, неговата компетентност не произтича пряко от закона, а е по силата на упълномощителната заповед от 2015 г. С представената по делото такава не са предоставени правомощия на директорите на териториалните дирекции на НАП да издават наказателни постановления за прилагане на санкцията по чл. 180в ЗДДС за нарушения по чл. 176в ЗДДС, поради което липсва материална компетентност на административно-наказващия орган. С тази заповед са предоставени на директорите на териториалните дирекции на НАП функциите на административно-наказващи органи за налагане на административни наказания за нарушения регламентирани в чл. чл. 185, 189, 191, 178, 179, 181, 180а, 180б, 181а, 182, 183 и 184 ЗДДС, но не и в чл. 180в ЗДДС, какъвто е настоящият случай. Поради това наказателното постановление като издадено от некомпетентен орган е незаконосъобразно на самостоятелно основание.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна и обжалваното решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 200769/25.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав по НАХД № 19745/2018 г. по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.